

УКРАЇНА

(19) UA (11) 61934 (13) U
(51) МПК (2011.01)
A23K 1/00МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ
І НАУКИ УКРАЇНИДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІОПИС
ДО ПАТЕНТУ
НА КОРИСНУ МОДЕЛЬвидається під
відповідальність
власника
патенту

(54) КОМБІКОРМ ДЛЯ МОЛОДНЯКУ ПЕРЕПЕЛІВ ЯЄЧНОГО НАПРЯМУ ПРОДУКТИВНОСТІ

1

2

(21) u201013740

(22) 19.11.2010

(24) 10.08.2011

(46) 10.08.2011, Бюл.№ 15, 2011 р.

(72) ІБАТУЛЛІН ІЛЬДУС ІБАТУЛЛОВИЧ, СИЧОВ
МИХАЙЛО ЮРІЙОВИЧ, БОРОВИК ВЛАДИСЛАВ
ВАЛЕРІЙОВИЧ, ЦУПЕР-КОРОЛЬ ТИМОФІЙ
ПАВЛОВИЧ(73) НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ
УКРАЇНИ(57) Комбікорм для молодняку перепелів яєчного
напрямку продуктивності, що зумовлює набір
компонентів відповідно до потреби перепелів у
енергетичному, протеїновому, мінеральному та
вітамінному живленні, який **відрізняється** тим, що
до складу введено у 1-28-добовому віці пшеницю,
макуху соєву, кукурудзяний глютен, рибнеборошно, ріпакову олію, вапняк кормовий та
премікс, у 29-42 добовому - пшеницю, макуху
соєву, кукурудзу, шрот соняшниковий, ріпакову
олію, вапняк кормовий та премікс, а максимальний
прояв генетичного потенціалу молодняку яєчних
перепелів забезпечується при наступному
співвідношенні компонентів, мас. %:

Компонент	Вік перепелів, діб	
	1-28	29-42
пшениця	47,0	60,0
макуха соєва	38,0	11,723
кукурудза		5,525
кукурудзяний глютен	3,0	
шрот соняшниковий		14,905
рибне борошно	8,5	
ріпакова олія	1,0	2,86
вапняк кормовий	1,0	1,749
премікс	1,5	3,5.

Корисна модель належить до галузі сільського господарства, зокрема до птахівництва, а саме до годівлі молодняку перепелів яєчного напрямку продуктивності віком 1-42 доби повнораціонними комбікормами.

Відомі нині комбікорми, що використовуються для годівлі перепелів (Науково-практичні рекомендації з годівлі перепелів / І. І. Ібатуллін, В. В. Отченаско, Н. М. Слободянюк та ін. / - К., 2006. - 44 с; Лемешева М. М. Годівля сільськогосподарської птиці / М. М. Лемешева. - Суми: Слобожанщина, 2003. - С. 106, 107), які збалансовані за поживними речовинами (обмінна енергія, сирий протеїн, сирий жир, сира клітковина, мінеральні речовини та вітаміни) та підтримують їх фізіологічний стан у нормі, але повністю не забезпечують високу продуктивність.

В основу корисної моделі поставлена задача розробки повнораціонного комбікорму для молодняку яєчних перепелів, у якому шляхом заміни окремих та введення додаткових компонентів отримують повноцінно збалансований комбікорм, який відповідає сучасним нормам

годовлі молодняку яєчних перепелів віком 1-28 та 29-42 діб.

Поставлена задача вирішується тим, що у комбікормі, що зумовлює набір компонентів відповідно потребі молодняку яєчних перепелів у енергетичному, протеїновому, мінеральному та вітамінному живленні, згідно з корисною моделлю, годівлю молодняку перепелів здійснюють комбікормом, який розроблений за сучасними нормами годівлі з зміною джерела жиру (соняшникову олію на ріпакову).

Експериментальні дослідження проводились в умовах проблемної науково-дослідної лабораторії кормових добавок Національного університету біоресурсів і природокористування України. Матеріалом для науково-господарського досліджу був молодняк перепелів японської породи.

Для визначення найефективнішого джерела жиру у комбікормі для м'ясних перепелів було відібрано 400 голів добових перепелів, яких розділили за принципом груп-аналогів на 4 групи, по 100 голів у кожній (50 самок і 50 самців) (табл. 1).

(13) U
(11) 61934
(19) UA

Таблиця 1

Схема науково-господарського досліду

Група	Кількість птиці на початок досліду, гол.	Вид рослинного жиру у комбікормі
1-контрольна	100	соняшниковий
2-дослідна	100	пальмовий
3-дослідна	100	ріпаковий
4-дослідна	100	соєвий

Основний період досліду на молодняку перепелів тривав 42 доби та був поділений на 2 підперіоди: 1-28 та 29-42 доби кожен.

Для годівлі піддослідного поголів'я молодняку яєчних перепелів упродовж досліду використовували повнораціонні комбікорми відповідно до схеми досліду. Набір і кількість основних інгредієнтів у складі комбікормів регулювали залежно від періоду вирощування птиці та від основного джерела жиру.

Протягом всього досліду (42 доби) піддослідних птахів годували два рази на добу

повнораціонними комбікормами (табл. 2), які відрізнялися окремими компонентами комбікорму, вміст основних поживних речовин був однаковим, а різнився лише за джерелом жиру в комбікормі.

Отже, досліджуванним фактором годівлі виступає джерело жиру, який згодують перепелам яєчного напрямку продуктивності.

Результати впливу досліджуваних факторів годівлі на показники зміни живої маси, середньодобових приростів та витрати кормів на одиницю продукції наведені у таблицях 3, 4, 5.

Таблиця 2

Склад повнораціонних комбікормів для молодняку яєчних перепелів, %

Інгредієнт	Вік перепелів, діб							
	1-28				29-42			
	Групи							
	1	2	3	4	1	2	3	4
Пшениця	47,000	47,100	47,000	47,000	60,000	60,000	60,000	60,000
Макуха соєва	38,000	38,000	38,000	38,000	11,723	11,723	11,723	11,723
Кукурудза	-	-	-	-	5,525	5,525	5,525	5,525
Кукурудзяний глютен	3,000	3,000	3,000	3,000	-	-	-	
Шрот соняшниковий	-	-	-	-	14,774	14,803	14,905	14,774
Рибне борошно	8,500	8,500	8,500	8,500	-		-	—
Рослинний жир*	1,000	0,900	1,000	1,000	2,729	2,700	2,860	2,729
Вапняк	1,000	1,000	1,000	1,000	1,749	1,749	1,749	1,749
ПреміксКМКК1,5%	1,500	1,500	1,500	1,500	-	-	-	-
ПреміксКМКК3,5%	-	-	-	-	3,500	3,500	3,500	3,500

*За схемою досліду

Як свідчать дані таблиці 3, у добовому віці перепеленята контрольної та дослідних груп мали близьку живу масу, яка у наступні вікові періоди (7,

14, 21, 28, 35 та 42 доби) змінювалась по-різному, залежно від співвідношення жирних кислот у комбікормах.

Таблиця 3

Жива маса перепелів, г

Вік, діб	Група			
	1	2	3	4
1	8,6±0,07	8,6±0,06	8,6±0,05	8,6±0,05
7	18,7±0,40	18,1±0,40	16,4±0,39***	19,4±0,38
14	44,7±0,93	44,0±0,99	40,6±0,99**	46,2±1,03
21	91,1±1,20	88,3±1,14	83,0±0,83***	94,9±1,22*
28	124,9±1,41	109,9±1,40**	107,4±1,52***	132,6±1,63***
35	150,7±1,92	135,9±2,25'	125,7±1,60**	160,5±1,73***
42	182,0±2,35	178,0±1,57	167,2±1,76**	193,6±1,83**

Примітка. *P<0,05; **P<0,01; ***P<0,001 порівняно 1-ю групою.

Проте, у результаті згодовування комбікорму різного жирового складу, ріст піддослідної птиці помітно різнився. Зокрема у 7-, 14-, 21-, 28-, 35- та 42-добовому віці перепели 4-ї групи за живою масою переважали контрольних аналогів відповідно на 3,7; 3,4; 4,2 (P<0,05), 6,2 (P<0,001), 6,5 (P<0,001) та 6,4 % (P<0,001). Вищою була жива маса у них і порівняно з молодняком птиці й інших дослідних груп.

У середньому за період вирощування перепели 4-ї групи перевершували аналоги контрольної та 2- і 3-ї груп відповідно на 6,4; 8,8 та 15,8 %.

Відповідно показників живої маси спостерігаються і зміни середньодобових приростів (табл. 4).

Таблиця 4

Середньодобові прирости живої маси перепелів, г

Вік, діб	Група			
	1	2	3	4
1-7	1,4±0,05	1,4±0,05	1,1*0,05***	1,5±0,05
8-14	3,7±0,08	3,7±0,09	3,4±0,09*	3,8±0,10
15-21	6,6±0,06	6,3±0,04***	6,0±0,03***	7,0±0,04***
22-28	4,8±0,05	3,1±0,05***	3,5±0,11*	5,4±0,07***
29-35	3,7±0,10	3,8±0,14	2,6±0,05***	4,0±0,04**
36-42	4,5±0,08	6,0±0,12***	5,9±0,06***	4,7±0,05**
За період дослідю	4,1±0,06	4,0±0,04	3,8±0,04***	4,4±0,04***

*P<0,05; *P<0,01; ***P<0,001 порівняно з 1 -ю групою

Так, перепели 3-ї групи (1-7 діб) за показниками середньодобового приросту поступалися своїм ровесникам контрольної, 3- та 4-ї груп відповідно на 21,4 (P<0,001); 21,4 та 26,7 %.

У період вирощування (8-14 діб) перепели 4-ї групи за цим показником перевищували птицю контрольної, 2- та 3-ї груп відповідно на 2,7; 2,7 та 11,8 %.

Найнижчі показники середньодобового приросту у період вирощування від 15- до 21-добового віку відмічено у перепелів 3-ї групи, де вони були на 9,1 % (P<0,001) менші, ніж у птиці контрольної групи. Аналогічна закономірність у зміні приросту виявлена і у період вирощування молодняку від 22-х до 28-и діб.

У період вирощування від 29 до 35 діб перепели 4-ї групи за середньодобовим приростом переважали контрольних аналогів на 8,1 % (P<0,01).

За весь період вирощування найвищий середньодобовий приріст було відмічено у молодняку 4-ї групи (P<0,001), який за цим показником перевершував ровесників контрольної, 2- та 3-ї дослідних груп відповідно на 7,3; 10,0 та 15,8 %.

Результати проведених досліджень свідчать, що інтенсивність росту молодняку перепелів за різних джерел жиру в раціоні впливає на витрати корму на 1 кг приросту живої маси, які з віком закономірно зростають (табл. 5).

Таблиця 5

Витрати корму на 1 кг приросту живої маси, кг

Вік, діб	Група			
	1	2	3	4
1-7	2,569	2,726	2,953	2,528
8-14	2,895	2,905	2,969	2,906
15-21	1,827	1,879	1,934	1,868
22-28	3,206	4,139	4,283	2,972
29-35	5,064	5,199	6,146	4,880
36-42	6,639	5,598	5,528	6,381
1-42	3,700	3,741	3,969	3,589

Так, найнижчі витрати корму за період дослідів на одиницю приросту спостерігали у перепелів 4-ї групи, яким згодовували комбікорми з соєвим жиром. Порівняно з молодняком перепелів контрольної групи вони були на 0,111 кг або на 3,0 % меншими, тоді як використання ріпакового жиру в комбікормі для перепелів 3-ї групи призводило до збільшення на 0,269 кг або на 7,3 % витрат його порівняно з птицею контрольної групи.

У перепелів 2-ї групи, що отримували з комбікормом пальмовий жир, витрати корму порівняно з контрольною групою були на 0,041 кг або 1,1 % вищими.

Ремонтний молодняк піддослідних груп розрізнявся і за статевим дозріванням та

показниками продуктивності впродовж 5-й місяців яйцекладки. Так, вік статевої зрілості у перепілок 1-ї групи становив 35 діб, а 2-,3- та 4-ї, відповідно, 41,32 і 37 діб. Інтенсивність несучості перепілок становила: у першій групі -74,6, у другій - 70,0, у третій - 75,2 і четвертій -72,2 %.

Застосування запропонованого повнораціонного комбікорму дозволяє виростити такий ремонтний молодняк, що має меншу інтенсивність росту, проте статевої зрілості перепілки досягають на 3 дні раніше і мають вищу несучість порівняно з іншими групами, отже, підвищити рентабельність виробництва високоякісної продукції.